

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6376/2024
03.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА ПР „остали завршни радови у грађевинарству“ ИД градња Ваљево, чији је пуномоћник Вукашин Влајковић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Лука Аћимовић, адвокат из ..., ради испуњења уговора, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 1894/23 од 21.12.2023. године, у седници одржаној 03.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 1894/23 од 21.12.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 1894/23 од 21.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П 5857/21 од 27.07.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да суд солидарно тужене обавезе да му исплате износ од 168.607,00 динара, на име дуга за изведене грађевинске радове, са законском затезном каматом од 02.,11.2021. године до исплате. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженима плати трошкове парничног поступка у износу од 99.750,00 динара.

Виши суд у Ваљеву је, пресудом Гж 1894/23 од 21.12.2023. године, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Ваљеву П 5857/21 од 27.07.2023. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона парничном поступку за одлучивање о посебној ревизији ревидента.

Предмет тражене правне заштите је испуњење уговора о делу исплатом дугованог износа од 168.607,00 динара, са припадајућом каматом. Побийана одлука донета је применом одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање о томе да су тужени тужиоцу исплатити уговорену цену радова. Тужилац посебном ревизијом побија правилност утврђеног чињеничног стања и оцену доказа, што је без утицаја на одлучивање имајући у виду да то нису разлози због којих се посебна ревизија може изјавити на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке,

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2 тачка 5., у вези члана 479. став 6. Закона парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 479. став 6. истог Закона, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужбу ради испуњења уговора тужилац је поднео 02.11.2021. године, а вредност предмета спора је 168.607,00 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиоца није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**